

KÖZHIR

X.8. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA

XI. félv. 4. szám.

/ Meditáció / III. rész

Tudod, azon gondolkodom, hogy miért tartja magát az az undorító felfogás, hogy egy EMBERBEN csak az úgynevezett jó tulajdonságoknak szabad meglenni, mert akiből valami hiányzik /nem tud minden jó iránti igényt kielégíteni/, az lejjebb oszszik az emberek szemében, hátrább kerül a sorban... pedig hogyan is írta József Attila? -Három napja nem eszek, / se sokat, se keveset... Tiszta szívvel betörök, / Ha kell embert is ölök... hogy is van tovább? Elfognak és felkötnek, / áldott földdel befödnek, / Halált

sokszor torzítva tükrözik a valóságot, másfelől, mert hívjuk ezt az "arany középutat" egyensúlynak /ugye mennyivel másképp hangzik?/, s akkor tulajdonképpen visszajutottunk a rendről mondatokhoz. Úgy látszik: "minden összefügg"!

Ezt is valahol, valamért kimondták, ezt is pontosan kellene tudni... bár - ha végiggondoljuk - ez következhet a világ anyagi egységéből. Ez viszont megint a dolgok újbóli megfogalmazása. Újbóli, de nem újra fogalmazása.

/ Meditáció / IV. rész

Miről, írjak még? Mert elég sok mindenről volt már szó az előző három részben - közös munka, közös siker, forradalmáság, rend, egyensúly, célok és így tovább.

Mi hiányzik még? Lassan végére érünk a nagy témáknak, s akkor kezdődik a körbenjárás - ami nem kell, mert jóból is megart a sok -ahogy a mondas tartja, ha egyáltalán jó az valakinek is, amit eddig leírtam.

Nem mondom, hogy ez nem érdekel, mert az nem lenne igaz, hiszen azért írtam, hogy a tiéd is lehessen ha

MORÁL ÉS TÁRSAI

hozó fű terem... jó lenne sok verset tudni fejből, elmélyedni bennük, végiggondolni őket, hogy ne kelljen mindig újból megfogalmazni magunknak a bennük lévő tartalmakat. Jó lenne tudni őket, hogy ne a már ismert, de még talán fel nem fogott dolgok fogjanak vissza, tartóztatassanak fel a továbblépésben. Tudni kell, tudni.

A tudás rendet feltételez. FELTÉTELEZ! Tehát a rend eszköz és nem cél. Az öncélú rend értelmetlen, sokszor megalázó. De amint eszköszünké válik, egyben belső harmóniánk alapja is lesz.

Innen most az egyik idézet hiányzik, amelyiket valamikor meg kellett volna tanulni, hogy kiteljesítse az előbbi gondolatsort, s egyben átvezessen a következő gondolatokhoz...

...hogy a habzósajú szélsőségek között az igazság /sokszor/ középen van. Nem, ne mondd azt, hogy ez az arany középut ideológiája. Egyfelől, mert a sarkított dolgok

Az újrdefiniálás az adott korba való átültetést, az adott korhoz illő megfogalmazást, s sokszor kisebb-nagyobb módosítást is jelent. De ehhez ismerni kell körünket. Oda kell figyelni a körülöttünk lévő emberekre, a körülöttünk zajló eseményekre, a belső és külső történésekre - a világra, hogy hatásosan tudjuk alakítani azokat a folyamatokat, amelyeknek részesei vagyunk.

Persze ehhez célok is kellene, elképzelések, mert azok nélkül értelmetlenné válnak az egyes cselekvések, szétforgácsolódik az erő.

Úgy tűnik, hogy szerves egységet kell, hogy képezzen bennünk a múlt, a jelen és a jövő - ha úgy tetszik a tapasztalat, az ismeret és a cél, vagy ha úgy tetszik, a történelem, a politika és a tudomány, valamint a feladat - a mi feladatunk.

kell, vagy mondd el ha nem tetszik, hogy nincs igazam, hogy ez az egész teljesen másképp van...- s akkor már megérte megírni.

Most írjam azt, hogy hitem nő, ha hitet adni tudok, vagy azt, hogy higgyj bennem, mert az én hitem egy magában kevesebbet ér?

Erről jut eszembe... a szerelem... Nem, nem próbálok meg frázisokat és igazságokat ismételtetni vagy gyártani - de a témát végképp nem lehet kihagyni, hiszen minden eddig érintettre hat, s azok is hatnak rá, önerősítő vagy éppen gyengítő folyamatban... újból József Attila:

"Én mondom: Még nem nagy az ember, De képzeli, hát szertelen. Kísérje két szülője szemmel: a szellem és a szerelem!"

Mondd! Tudunk mi egyáltalán szeretni? Nem csak a szerelemre gondolok, vagy éppen a szexualitásra... hogy is mondjam... talán egy Gorkij idézet érzékelteti azt amire gondolok: "Az élet olyan ördögi ügyességgel van berendezve, hogy aki nem

tud gyűlölni, az képtelen őszintén szeretni." Gyűlölet és szeretet-kétszarkú egyensúly, s mégis mennyivel harmónikusabb, mint az az érzelmi, értelmi langyosvíz, amiben igen gyakran szenvedünk. De ebből egyedül nem lehet kitörni - ehhez mind kellünk. Kivétel, felmentés nincs.

Gyűlölet és szeretet - rend, értékrend nélkül mit sem érnek. S értékrend kell ahhoz is, hogy túllépjünk a fölösleges dolgokon, de ahhoz is, hogy áldozatot tudjunk hozni.

Ahogy áldozatot hozott például a II. világháborúban az a szovjet katoná, aki testével fogta föl az ellenséges géppuska tüzet, hogy a többieket fedezze.

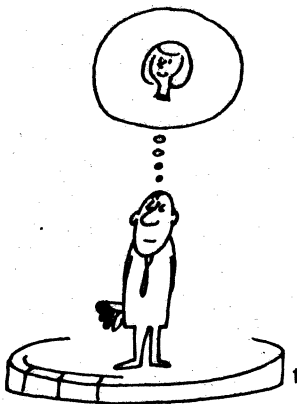
Ez lenne egy élet értelme? Nem! Ez az ő értékrendjének "megnyilvánulása" volt. De ez szervesen következett addigi életéből.

Arra akarok kilyukadni, hogy az élet értelme nem egy adott dolog, hanem az egész élet eseményeiből, törekvéseiből, az emberekkel és a dolgokkal való kapcsolatból adódik /Valahogy úgy, ahogy az anyag sem egy legkisebb építőkövet jelent, aminak többzörökésével állítható elő a világ, hanem a világmindonságot, a benne lévő dolgokkal és azok kapcsolataival együtt./- összesége mindannak, ami társadalmi és saját meghatározottságunk hatására történik velünk... legyen az alkotás, szerelem, bukás, siker vagy bármi más...

Na jó. Mindez szépen hangzik, olykor még magasztosan - netán fölemlően is, de valahol, valamikor mindent meg kellene valósítani...

Most mondjam azt, hogy rajtunk/is fog múlni?

• Sz. •

Az igazság bajnoka

A történet hőse ötödöves. Sokan ismerik. Nem kollégista, de gyakran megfordul a Mária utcai kollégiumban. Hogy szeret ott lenni, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy egyszer a DB titkár határozott kérésére ellenére sem volt hajlandó 11 óra után elmenni. Történetünk kezdetén ő is, mint a többiek a kollégium klubjában várta a rendkívüli eseményt. Az elsősök rendeztek vetélkedőt, hogy megmutassák az öregeknek, nekik sem kell a szomszédba menni ötletért. A vetélkedő jól indult, s hősünk ekkor talán még nem is gondolta, hogy föl kell majd vonnia a harcot a gaz csalókkal. Am jött a tejeszacskó. Olyan volt, mint a többi literes térea. Am úgy látszik rossz kezokbe került. A csapat, ahová balsorsa taszította, idejekorán kiharapta. Eredetileg a játékvezető vágta volna föl ollóval a zacskókat, hogy a leggyorsabb ivók összemérjék tudásukat, ám ők följánlották, hogy majd kiharapják. Arról azonban nem volt szó, hogy ezt a rajt előtt, vagy után kell megejteni. Így egyesek már a rajt előtt kiharapták. Vesztükre, mert kiderült, ez a versenyből való kizárást jelenti. A fönt említett csoport nem érezvén, hogy tetteikkel a játék tisztaságát a sárba tapossák, hogy ezzel jogtalan előnyt szereznek, nem adták vissza a már kiharapott zacskót.

De jött az igazság rendíthetetlen védelmezője. Heves "Csalók, csalóki" felkiáltással magáhozragadta a zacskót, mint a csalás legfőbb bizonyítékát, s végiglocsolta tejjel a vét-

kezőket. Az már igazán véletlen, hogy a frissen dekorált klub falára is jócskán jutott, /Jól fog mutatni az u.v. lámpa fényénél a nagy fötből lefolyó sok apró erecske./

Eme nagyzerű tett végrehajtása után szerényen visszavonult évfolyamtársaihoz. Szerénysége még abban is meggátolta - pedig felajánlották neki - , hogy a maradék tejet eltakarítsa a küzdőtérre előlépett klub padlójáról.

Szerencse, hogy van még ilyen igazlelkű, élesszemű, az igazságot bátran vállaló, s azért tenni is kész legény. Hogy a módszer még nem eléggé kifinomult? Hát igen, mindent nem várhatunk el egy leendő közlekedésmérnöktől sem.

- pi -

-"Épp a maguk karán lesz a Simonyi professzornak egy kurzusa. A fizika kultúrtörténete címmel. Okvetlen menjenek el ha idejük engedi, mert nagyon nívós előadásokban lesz részük. Egyike azon kevés műegyetemi előadásoknak amelyek európai színvonalúak./.../Régebben a Tudományegyetemről jöttek ide fizikát, matematikát stb, hallgatni, ma már ugyebár...
-Sajnos az előadásainak idejét nem tudom, de majd a dékáni hivatalban megmondják."

Nos, a villamoskari dékánhelyettes semmit nem tud. Először a hirdető táblához utalt, majd az eredménytelenség láttán - a kulturális titkársághoz. Ott is kijelentik, hogy nem az ő részortjuk, de szívesen felhívják dr. Simonyi titkárságát. Eredmény: a J épületben van, és pénteken reggel 8-10-ig, de hogy melyik teremben, azt homály fedi.

No ez már eredmény! Ugyanis a J épületben rövid tíz perces szaladgálás után / az összes esetleg folyó óra megzavarása után / mindenki megelölheti.

A következő Gazda I. fizikaórán a tényállást közölve a tanár úgy dönt, személyesen megy el a közlekedéskari d.h. vezetőjéhez.

- A szabadon választott tárgyak idejében, pénteken reggel nyolctól tízig lesz megtartva a J épületben, de nem tudom melyikben.

- A hirdetőtáblán minden ki van írva.

-Reggel korán kell odamenni, mert csak annyian hallgathatják az előadást, amennyi ülőhely van benn.
/ Sic! /

Kioldalgva az irodából megnézzük tüzetesen a hirdetőtáblát, és a harmadévesek órarendje után felfedezzük a kívánt előadást, de itt is csak az derül ki, hogy J épület péntek 8-10-ig. Terem?

Következő nap: péntek. Reggeli szaladgálás föl s alá, de egyik teremben sem találunk semmit. A Járműgépészeti Intézet titkárnője viszont készségesen körbetelefonált. Sokadik telefon eredményeképpen a közlekedéskari harmadévesekkel foglalkozó alkalmazott közli a/z öröm/hírt: a J 113-ban lesz megtartva, de ezen a héten az almaszedés miatt elmarad az előadás!...

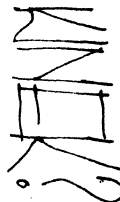
MIKOR?

Itt?

HOL?

MIERT?

MIKOR?

Addig?

Zárómondatként Gazda tanár úr szavai:

"-Ilyen, mikor a jobbkez nem tudja, mit csinál a bal. /Mi hozzátennénk, nem akarja tudni./

Mostmár legalább tudnak mindent, úgyhogy menjenek el, mert megéri!" /Mi pedig a Parkison -dal sorait tesszük záróakkordként eme -sajnos- "hétköznapi történet" mellé/

APPARATUS-DAL

Volt egyszer egy ember
Szakálla volt kender
Hívták Parkinsonnak
S ihletője e "song"-nak
/Volt egyszer egy ember...
dallamára/

Ez a fickó-köztudomású-
Fölfedezett egy furcsa kórt
Mit fentnevezett nevééről
Úgy hívnak: Parkinson-kór

Refr: Mi az, mi rosszabb, mint a rák
TUS!

A földuzzasztott apparátus!
/Nagyszakállú Mikulás dallamára/

A munka nincs, hol lennie kéne
A megoldás egyszerű
Néhány ember bebizonyítja
A semmiről, hogy: NAGYSZERŰ

Refr: A láttsatmunka oly akkurátus
Ilyen a földuzzasztott apparátus!

Ki belekerül, az "Öreg róka"
Okos tanáccsal imígyen óvja
A mi munkánk: jól figyelj
szavunkra

Oly sok nehéz papírmunka!
Refr: De mi megédesíti az a státusz,
Ilyen a földuzzasztott apparátus!

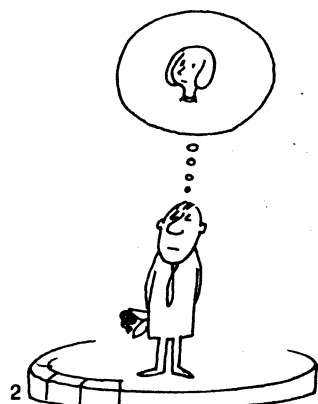
Annál jobb minél nagyobb
Belőle a bővég
Addig oszlik, míg eloszlik
Végül is a felelősség
Refr: Hogy megváltoztasd ne várj
egy másik
Földuzzasztott apparátus!

Addig duzzad míg kevélyen
Ast hissi képmására
A forradalmat vezetheti
Saját lomha ritmusára

Refr: Hogy megváltoztasd ne várj egy
másik
Függetlenített apparátust!

Most, hogy a szemináriumon először résztvehetünk, csak igazolni tudjuk Gazda István előzetes szavait. Pl. Öt éve nem láttunk ennyiféle, és ilyen jól előkészített szemléltető anyagot. Az előadás nemcsak érdekes volt, hanem hatalmas szakirodalmi-történelmi anyagot adott.

Még érthetlenebb számunkra, miért nem propagáljuk jobban, és nyitjuk meg az összes érdeklődő előtt a kapukat? Egész könnyen belátható, hogy ez a saját hasznunkra is válna, nem beszélve arról, hogy csökkentené a más egyetemek és köztünk levő ismeretszerkeszeti szakadékot.

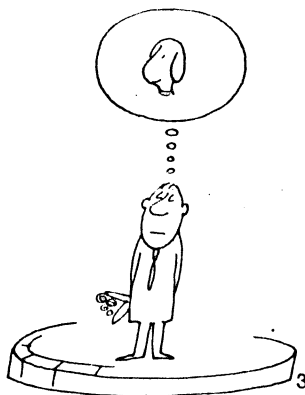

A SZAKMAPOLITIKÁ- RÓL

A szakmapolitika kérdésköre alapvető koncepcionális kérdésekkel függ össze. A kialakulóban lévő szakmapolitikai vagy oktatáspolitikai tevékenységrendszer átalakítja a KISZ feladatairól, szerepéről vallott felfogásunkat. Alapvetően megkérdőjelezi azt a felfogást, amely a nevelést tartja a KISZ fő, sőt egyetlen feladatának és ezt a nevelést is szűken értelmezi, a szolgálatra, a fegyelmezett munkára helyezve a hangsúlyt. KISZ szervezetünk alapvető szerepének abban kell megnyilvánulnia, hogy tagságunk alapvető érdekeit képesek vagyunk felismerni és felvállalni, és tagságunk érdekviszonyait a - bár sok szempontból korlátozott - hatalmi pozíciónk révén politikai döntések által befolyásolni. Felismertük, hogy az érdekek képviselőjének és az érdekviszonyok befolyásolásának döntő színtere a hallgatók szakmai, tanulmányi munkájának területe, azaz az oktatási folyamat. Ennek megfelelően politikai munkánk döntő területe a szakmapolitika.

A szakmapolitikai tevékenység nem építhet egységes hallgatóságra. A hallgatói érdekstruktúra rendkívül differenciált, csak elvétve adódhatnak olyan témák, amelyekben homogén ez az érdek. A KISZ politikája tehát nem vezethető le szorosán a hallgatói érdekekből. A párt politikájának szolgálata szükségképpen ellentmondásba kell kerüljön sokszor széles hallgatói rétegek napi érdekével. Ezért át kell alakítanunk érdekképviselői munkánkról vallott felfogásunkat is. A képviselői formák valójában a KISZ-nek a hatalomból való részeseését, és csak ezen belül a hallgatói érdekek képviselőjét jelentik.

Így a feladatok is nem elsősorban ezen homogénnek nem nevezhető hallgatói érdek minél jobb, pontosabb képviselőjét kell, hogy jelentsék, hanem a hatalomból való részesezés és az ifjúság társadalmi súlya között lévő szakadékot kell, hogy csökkentésük. Ehhez kevés, ha véleményt mondunk a testület előtt a hallgatói érdekeket érintő kérdések-

ről, ehhez a politikai struktúra alakításában kell résztvennünk. Fel kell tudni használni jogosítványainkat, ha kell önálló kezdeményezésekkel kell élnünk. El kell érnünk, hogy oktatási és nevelési kérdések a testületek szintjén dőljenek el, hogy javaslatainknak, kritikáinknak súly legyen.

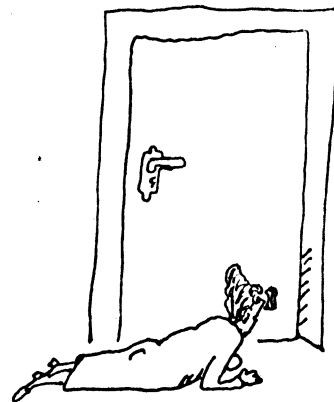
Látnunk kell, hogy eddigi elemzéseink és konkrét szakmapolitikai tevékenységünk során felszínre kerültek az egyetemi hallgatók létét alapvetően meghatározó társadalmi, gazdasági problémák.

Politikai munkánk gátjává vált, hogy évek óta húzódsó alapvető problémákra nem született semmilyen szinten megfelelő megoldás.

Elsősorban a következőkre gondolunk:

- Az irányítottabb elhelyezkedési rendszer által felszínre hozott problémák, azaz a társadalom igényeinek, az álláskihagyásoknak közvetlenül megfogalmazódó elvárásoknak és a végzősök igényeinek tartalmi és mennyiségi ellentmondása.
 - A pályakezdés szakmai, anyagi, szociális gondjai.
 - A felvételi rendszer ellentmondásai.
 - Relatív fokozatosan romlik a hallgatók szociális helyzete. A hallgatók anyagi ösztönzésének lehetősége egyre kisebb. Nő a feszültség a szociális támogatások elosztásának rendszerében.
 - A hallgatóság politikai cselekvésének lehetőségei a hallgatók igényeihez, de az egyetemi nevelőmunka továbbfejlesztésének szükségleteihez képest is túlságosan korlátozottak, nem nyújtanak sem a hallgatói kezdeményezések, sem a közéletiségre nevelés számára megfelelő feltételeket.
 - Az egyetemi képzési struktúra merevsége megakadályozza, hogy az egyéni és közösségi hallgatói szakmai kezdeményezések megtalálhassák szerepüket az oktató, nevelő munkában, hogy a képzés alkalmazkodhassék az egyéni képességekhez és igényekhez.
- Úgy ítéljük meg, hogy a KISZ politikai tevékenységének középpontjában e problémák megoldásáért folytatott harc álljon.

Vándri János

KÖZHIR

A Szombathelyi Tanárképző Főiskola lapjában a Kilátóban olvastuk a következő humorokat;

1.cikk

Nejológum Hungarikkum

a hóhér kötele	= öldökzsinór
a legelterjedtebb világnyelv	= szeszperantó
ló által megugrik	= patapultál
könnyen terjeszthető filozófiai irányzat	= egzisztencilizmus
köszönés a húsboltba való belépéskor	= szalámi a lejkumma
rendkívül olcsó, de trágár fűtőanyag	= obszén
a "műzsa csókjára" kivetett adó	= ihletmény
mohamedán hittedjesztés/v.ö.; mohácsi vész/	= gyaurmatosítás
kisárútermelők szent ünnepe	= harácsony

Reméljük, hogy ezen új szavak minden igaz magyar ember tetszését megnyerik, és hamarosan közkezdveltek lesznek. /szerk.biz./

2.czakk

Szó-magyar ázat

anakonda= kigyófalka
kommersz= kereskedői bátorság, amely a vevők becsapását segíti elő

3.czikk-czakk

Jáccunk a nevekkal !

az első kínai kölnigyáros	= Pa Csu-li
híres világcsavargó, róla nevezték el a	= Marco Polo
rabruha felső részét	
erőszakos játékaról híres kommunista zongoraművész	= Samu Elli
gonosz magyar kuruzsló-doktor, az anyák megrentója	= Semmelversz Ignác
a sémi Ji-kultusz főszentje / újabban kevésbé/	= Józsví St. Álin
orosz író, főműve a "Háború és bűnhődés"	= Tolsztojevskij
világirodalmi sorozat hétalvóknak	= Lira Szundi
énekes-matematikus, híres tanulmánya a "Derivált"	= Berry White

Közreadta; fetter

KOVÁCS ÚR

Világítóh a feje búbja, és gyűrdött a nyaka. Továbbá bűdöset loholt az úriember, aki elvakarta a kilátást. Elsősorben az előtte haladó tinnészerlány feneke kötözte le a figyelmét, mikor végre kipaszírozta magát a szemelvényből. Kamaszkora meredt vigyorával nyögtözte e seményt, s leporolta az aluljárómból, megpillantotta az út túlloldalán rá báró nőt. Rúzsolt volt, de kiszett szemöldű. Hú, de nem bolt kedve hozzá! Az még nem vette észbe. Elkoóstam gonbolt Kovács. Az ebe felé nyúlt, de nem holt nála bagaretta. Betörté a legközelebbi trafikba, és meggondolászás nélkül vett egy doboz színfoliát. Kilöpvá a szája sarkába züllesztette, s eszébe futott; hogy megfogadta, leszokik, leszokik, elszükik na...! De eb már ténleg az utolsó doboz, gondolta, hiszen mindenki tuggya, hogy a dohányzás egészségtalan.

PÁRIZSI ÉLET

KÖZMÉR